

Arrest

nr. 181 753 van 3 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert X, X of X te noemen, over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 02.10.1982 in Mahaday, gelegen in Middle Shabelle. Na drie maanden zou u in Mogadishu zijn gaan wonen, in het district Wadajir, wijk General Daud. Uw vader zou overleden zijn op 23 november 2014, uw moeder zou gestorven zijn in mei of juni 2015. U zou de dochter van uw zus X, met name X, hebben geadopteerd. X zou momenteel bij uw man en zijn moeder in Mogadishu wonen. Uw zus X zou verdwenen zijn op 02 mei 2009.

Uw broer X zou in Zuid-Afrika wonen sinds 2010. Uw man X, van de clan Hawiye < Abgal, zou in Mogadishu zijn. Jullie zouden geen kinderen hebben samen. U beweert niet naar school te zijn gegaan in Somalië, u zou wel naar de Koranschool zijn gegaan. U zou huisvrouw zijn geweest. Soms zou u naar de dochter van de zus van uw moeder, genaamd X, zijn gegaan. Zij zou een kledijwinkel in Suuqa Weyn hebben gehad, de grote markt van Medina, in Wadajir. U beweert tot de clan Hawiye < Abgal < Harti te behoren.

U beweert op 20 november 2014 bij u thuis aangevallen te zijn door al shabaab, door vier mannen. Ze vroegen 'wie is X. Ze hadden een foto van u, ze keken naar de foto en keken naar u. Ze wilden dat u met hun mee zou komen. Toen uw vader protesteerde, werd u met een mes vier keer in de maag gestoken. Ze hebben uw vader geduwd, waardoor hij viel en het bewustzijn is verloren. Ze namen u met geweld mee en ze sloegen in uw nek met het wapen. U was eveneens buiten bewustzijn. U werd gedurende zes dagen vastgehouden in Macmacaanka in het district Dharkenley. Ze sloegen u en ze vroegen u telkens naar de naam van een meisje, met name X, dit was een vriendin van uw nicht X. X werkte voor de organisatie 'Safe Somali Women Children'(helpt mensen, onderwijst mensen, zorgt voor job creatie, training aan vrouwen). X had een spandoek gemaakt tegen besnijdenis, de naam van de organisatie en de foto was op de spandoek vermeld, de organisatie sponsorde X en haar winkel immers. Toen X de spandoek maakte, was u bij haar. U dacht dat jullie bespioneerd werden tijdens die dag. X werd gedood net voordat u zes dagen werd vastgehouden door al shabaab. Een meisje die bij al shabaab zat en die u hielp terwijl u opgesloten zat, heeft u helpen ontsnappen door een ijzeren raam. Dit was toen al shabaab werd aangevallen, op 25 november 2014. Na uw ontsnapping, bent u twee maanden en vijf dagen bij een dochter van uw tante gebleven in Karan, Argentijn buurt. U heeft al shabaab niet meer gezien sinds u bent ontsnapt. De tweede dag na uw ontsnapping, zijn ze wel naar uw moeder thuis gegaan, ze vroegen haar waar u was.

U beweert op 30 januari 2015 Somalië te hebben verlaten, vervolgens zou u via Turkije en Griekenland zijn gereisd. U bent hier op 27 juni 2015 aangekomen om op 07 juli 2015 een asielaanvraag in te dienen. U voegt ter staving uw geboorteakte met Engelstalige vertaling en medische documenten toe.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 30 maart 2016 p. 2 -3, hierna genoemd cgvs 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uit informatie verkregen van de Franse ambassade te Dubai doorgegeven door de ambassade in Abu Dhabi (kopie toegevoegd aan het administratief dossier) werd vastgesteld dat u reeds sinds 2007 in Dubai verblijft, waar u overigens op datum van 11 februari 2015 een visum hebt aangevraagd bij de Franse ambassade te Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) omwille van familiale redenen, en dit op naam van X (°01 oktober 1981 te Mogadishu). Overigens heeft u bij het indienen van deze visumaanvraag, als land van eerste binnenkomst, Frankrijk opgegeven. Deze visumaanvraag dd. 11 februari 2015 ingediend bij de Franse ambassade te Dubai, wordt aan u gelinkt op basis van vingerafdrukken en is aldus sluitend. U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. Meer nog, u blijft na confrontatie steevast ontkennen.

Bij uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal, verklaarde u immers nooit eerder Somalië te hebben verlaten, behalve toen u naar Europa kwam (cgvs 1 p. 5). Ook stelde u nooit een visum te hebben gehad noch te hebben aangevraagd voor een ander land (cgvs p. 26). Toen u letterlijk werd geconfronteerd met de visum hit dd. 11 februari 2015, stelde u het volgende: 'neen, het bestaat niet. Ik heb geen visum gevraagd voor de Verenigde Arabische Emiraten, ben er nooit geweest. Februari 2015 was ik in Turkije' (cgvs 1 p. 26). Bij het tweede gehoor voor het Commissariaat, werd er u bij aanvang nadrukkelijk gevraagd of u wijzigingen wenste aan te brengen aan uw vorige verklaringen, wat u niet wenste te doen (gehoorverslag cgvs dd. 05 juli 2016 p. 2, hierna genoemd cgvs 2). Ter bevestiging werd er u ook nog eens naar uw persoonsgegevens gevraagd, waarop u het volgende stelde: X geboren in Mahaday op X (cgvs 2 p.2). Toen er u werd opgeworpen dat wij over informatie beschikken waaruit zou blijken dat u niet in Mahaday zou zijn geboren en dat u een andere geboortedatum zou hebben, zegt u simpelweg 'neen' (cgvs 2 p.2). U gevraagd naar of u ooit ergens op een andere plaats, op een ander moment, gelijk wanneer, andere gegevens hebt gebruikt (andere naam, geboortedatum, geboorteplaats), blijft u steevast ontkennen (cgvs 2 p.2). Gepolst naar uw vorige verklaringen, zijnde dat u nooit eerder Somalië zou hebben verlaten en of dat correct is, antwoordt u dat dit correct is (cgvs 2 p. 2). U gevraagd naar of u nooit ergens anders hebt gewoond, behalve uw geboorteplaats Mahaday en Mogadishu, stelt u 'neen' (cgvs 2 p. 2). Vervolgens stelt u meermaals dat u nooit een ander paspoort hebt gehad, behalve wat de smokkelaar voor u zou hebben geregeld, met een visum voor Turkije in (cgvs 2 p. 3). Er werd u meerdere malen de kans geboden om uw verklaringen hieromtrent bij te stellen (cgvs 2 p. 3 – 4). Er u mee geconfronteerd dat onze Dienst over informatie zou beschikken dat u in een ander land zou zijn geweest, stelt u het volgende: 'Neen. Ik ben nooit naar een ander land geweest. Ik heb nooit de bedoeling gehad naar een ander land te gaan, mijn land te verlaten. Maar door de omstandigheden en situatie was ik gedwongen om uit mijn land te vertrekken. Ik ben niet iemand geweest die ervan hield om zijn land te verlaten' (cgvs 2 p. 4). U nogmaals de vraag opgeworpen of u dus buiten uw vlucht naar Europa, nooit naar een ander land bent geweest, zegt u 'neen nooit' (cgvs 2 p. 4). Vervolgens wordt er u letterlijk gezegd dat u volgens onze informatie in Dubai zou zijn geweest, wat u ten stelligste ontkent. U zou nooit in uw leven in Dubai zijn geweest, vorige keer werd u dat ook gevraagd en u heeft daar antwoord op gegeven (cgvs 2 p. 4). Als er wordt aangehaald dat u volgens onze informatie sinds 2007 in Dubai zou zijn geweest, stelt u nooit in uw leven in Dubai te zijn geweest (cgvs 2 p. 4). Er u opgeworpen dat u van 2007 tot 2015 in Dubai zou zijn geweest, zegt u enkel 'absoluut niet' (cgvs 2 p. 4). Er wordt u vervolgens letterlijk op gewezen dat, gezien u volgens onze informatie van 2007 tot 2015 in Dubai bent geweest, de door u ingeroepen feiten in Somalië zich niet kunnen hebben voorgedaan, stelt u het volgende: 'Absoluut niet, absoluut niet, absoluut niet. Ik ben nooit in mijn leven in Dubai geweest, ik heb dat land nooit gezien, ik weet niet wat voor informatie jullie hebben, is het mogelijk dat jullie zich hebben vergist, met een persoon met andere gegevens of met dezelfde gegevens. Is dat mogelijk?' (cgvs 2 p. 4). Er wordt u vervolgens uitgelegd dat onze informatie is gebaseerd op vingerafdrukken, dat vingerafdrukken uniek zijn en dat het dus enkel u kan betreffen. Tevens wordt er u nogmaals op gewezen dat u een weigeringsbeslissing zou kunnen krijgen voor onderhavige aanvraag, gezien u volgens onze informatie van 2007 tot 2015 in Dubai was en de door u ingeroepen feiten zich aldus niet kunnen hebben voorgedaan. U antwoordt hieromtrent het volgende: 'Dat begrijp ik, maar nogmaals voor de zoveelste keer, ik ben nooit naar Dubai gegaan, ik heb daar niet geleefd, mijn asielrelaas is zoals ik het heb verteld, wat ik heb verteld is wat ik mee heb gemaakt. Ik heb stukken ingeleverd voor wat betreft mijn verwondingen, een cd rom, de wonden op mijn buik dat ik gestoken was. Ik ben vertrokken uit mijn land omdat ik behoefte heb aan bescherming. Dus u moet begrijpen, als dit niet het geval was, dan zat ik hier niet en was ik gewoon in mijn land' (cgvs 2 p. 4). Na een korte onderbreking, waar er u overigens de kans werd geboden om met uw advocaat en met de tolk te overleggen, werd er u nogmaals gevraagd of u nog iets wenste aan te passen aan uw verklaringen, wat u wederom niet wenste te doen (cgvs 2 p. 5).

Er werd u aldus ruimschoots de kans geboden om uw verklaringen aan te passen en om een zicht te bieden op uw recente herkomst en op uw verschillende verblijfplaatsen.

U blijft evenwel, na veelvuldige confrontaties, volharden in uw leugenachtige verklaringen. Het lijkt er dan ook op dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. U verzweeg deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. Uw leugens over zulke cruciale elementen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid, waardoor er geen geloof meer kan worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. In het licht van deze vaststellingen kunnen er ook de nodige vraagtekens worden geplaatst bij de door u uiteengezette reisweg van Somalië, via Turkije en Griekenland, naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten, waardoor de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Somalië en van uw asielrelaas verder wordt ondermijnd.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de door u voorgelegde geboorteakte met Engelstalige vertaling, zoals blijkt uit de informatie van het CGVS (zie administratief dossier), kan er geen waarde worden gehecht aan Somalische documenten. De door u toegevoegde medische attesten (van Centres Hospitaliers Jolimont asbl dd. 07 augustus 2015, dd. 20 augustus 2015, dd. 25 september 2015, 20 november 2015, dd. 04 december 2015; van Laboratoires des Centres Hospitaliers Jolimont asbl dd. 10 augustus 2015 en dd. 21 augustus 2015; de verklaring dd. 24 september 2015 en de cd rom), doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30 maart 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. U werd tijdens het tweede gehoor voor het Commissariaat dd. 05 juli 2016 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke (recente) herkomst uit Somalië.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij verzoekschrift volgende stukken:

"Bestreden beslissing van CGVS;

Document pro deo;

Kopie van haar visum in Dubai (gebaseerd op haar valse identiteit);

Kopie van haar verblijfstitel in Dubai (gebaseerd op haar valse identiteit);

Medische attest van Madina Hospital over de dood van X;

Attest van politie over de dood van X"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een schending aan van "het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking); artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie artikels 3 en 13 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

2.2. Verzoekster erkent dat zij, in het kader van haar gehoor, elementen over zijn verblijfplaatsen heeft verborgen. Zij stelt door landgenoten verkeerd geïnformeerd te zijn en dacht dat haar verblijf in Dubai zou als gevolg hebben dat haar aanvraag niet geanalyseerd zou zijn. Verzoekster bevestigt haar identiteit zoals verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken en stelt dat haar identiteit zoals verklaard bij de Franse ambassade van Dubai een valse identiteit betreft. Verzoekster "heeft verblijfsdocumenten moeten kopen en een schijnhuwelijk gehad om verblijfsdocumenten in Dubai te krijgen. Toen het schijnhuwelijk en de valse documenten gemaakt werd, heeft de smokkelaar verkeerd naam en geboortedatum genoteerd".

Verzoekster stelt dat ze uiteindelijk met haar eigen reisdocument *“een paspoort op haar naam, en een visum dat door de Turkse ambassade afgeleverd werd”* vertrokken is naar Turkije en geeft haar toestemming aan de Belgische instanties om Turkse overheden te contacteren om haar visumdossier. Verzoekster verklaart nog dat ze op hetzelfde moment twee visumaanvragen had ingediend: één bij de Franse Ambassade, op basis van valse documenten, één bij de Turkse ambassade, met haar eigen documenten. *“Zij is op zaterdag 14 april 2015 Dubai verlaten, met de vliegtuig, om naar Turkije te gaan. Haar paspoort werd vernietigd op de reis van Turkije naar Griekenland”*.

Verzoekster bevestigt voorts haar asielaanvraag en haar vrees voor Al Shabaab zoals verklaart in het CGVS gehoorverslag pp. 17 en 18. Ze legt nog een medisch attest neer dat de mishandelingen door Al Shabaab moeten bevestigen. Ten slotte wenst verzoekster nieuwe documenten neer te leggen met name:

“Kopie van haar visum in Dubai (gebaseerd op haar valse identiteit, stuk 3);

Kopie van haar verblijfstitel in Dubai (gebaseerd op haar valse identiteit, stuk 4);

Medische attest van Madina Hospital over de dood van X (stuk 5);

Attest van politie over de dood van X (stuk 6)”.

Verzoekster besluit dat *“Als die vluchtelingstatus niet toekend zou zijn, moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden”*.

Beoordeling

2.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

2.5. *In casu* is overduidelijk dat verzoekster bewust en voorbereid valse verklaringen aflegt en volhoudt tijdens het CGVS-gehoor niettegenstaande zij door de dossierbehandelaar herhaaldelijk en duidelijk werd gewezen de waarheid te vertellen. Ook wanneer verzoekster geconfronteerd wordt met haar vingerafdrukken die genomen werden te Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) bij het aanvragen voor een visum voor Frankrijk op 11 februari 2015, blijft verzoekster boudweg ontkennen dat zij in Dubai was en een andere identiteit had. Verzoekster heeft dus manifest haar medewerkingsplicht geschonden en daarbij herhaaldelijk resoluut gelogen. In het verzoekschrift geeft verzoekster geen enkele nuttige verklaring voor deze houding. Integendeel verzoekster blijft liegen en voor het overige klaagt ze derden aan die haar verkeerd zouden geïnformeerd hebben. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zich geïnformeerd heeft over haar migratie naar Europa, dat ze zich hier duidelijk heeft op voorbereid en zich een valse identiteit heeft aangemeten en valse reisdocumenten heeft gekocht. Verzoekster had dus bij haar aankomst in België manifest frauduleuze bedoelingen.

2.6. Verzoekster beweert dat ze de Somalische nationaliteit heeft en met haar eigen paspoort via Turkije naar België is gekomen. Verzoekster blijft bij beweringen die gezien de hardnekkigheid waarmee zij tijdens het CGVS-gehoor haar verblijf in Dubai heeft voorgelogen, bezwaarlijk kunnen worden aangenomen. Ook de melding dat de Belgische overheid kan nagaan dat ze via Turkije is gekomen kan

de geloofwaardigheid van haar identiteit niet herstellen. Integendeel, de -opnieuw boude- bewering dat haar paspoort werd vernietigd is niet aannemelijk en hoe dan ook onvoldoende te meer nu verzoekster een visum voor Turkije had verkregen zodat ze ook de nodige papieren en formulieren hierover kan neerleggen (zie CGVS-gehoor II, van 05/07/2016). De Raad stelt nog vast dat verzoekster met gemak bijkomende documenten - beweerdelijk uit Mogadishu - aanbrengt maar geen stukken over haar beweerdelijke ware reisdocumenten en identiteit waarmee ze via Turkije zou gereisd hebben. De Raad merkt immers op dat verzoekster nu wel fotokopieën van haar identiteit zoals verklaard bij de Franse ambassade voorlegt nadat deze bekend waren bij het CGVS. Verzoekster blijft aldus volharden in haar gebrek aan medewerking.

2.7. Uit voorgaande kan ook blijken dat indien verzoekster in werkelijkheid nooit naar school ging en enkel wat leerde lezen en schrijven op de Koranschool, ze bijzonder ondernemend is en handig is met documenten. Hoe dan ook een beperkte scholing houdt niet in dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast.

Voorts blijkt uit de officiële identiteitsdocumenten uit Dubai die voorgelegd zijn aan de Franse ambassade blijkt dat verzoekster sinds 2007 in Dubai verblijft en dat ze er huwde en er legaal verbleef. Verzoekster beweert in het verzoekschrift dat ze een schijnhuwelijk aanging doch aan deze loutere bewering kan geen geloof worden gehecht nu verzoekster nalaat documenten neer te leggen van haar echtgenoot of echtgenoten. Waar verzoekster een situatie van polyandrie verklaart, kan uit de officiële stukken neergelegd op de Franse ambassade blijkt enkel dat verzoekster gehuwd was in Dubai. Indien dit huwelijk werd afgesloten nadat verzoekster reeds gehuwd was in Mogadishu dan dient ze dit aan te tonen. Verzoeksters beweringen kunnen echter niet worden geloofd nu ze niet aantoon uit Mogadishu te komen. Ook blijkt uit het paspoort waarmee verzoekster een visum voor Frankrijk aanvroeg blijkt dat ze van 2 augustus tot 22 september 2013 naar Somalië reisde. Dit bevestigt de verklaringen op de Franse ambassade dat verzoekster sedert minstens 10 jaar een vast verblijf heeft in Dubai.

2.8. De waarachtigheid van verzoeksters asielrelaas wordt aldus ontkend doordat verzoekster niet in Somalië woonde en ze gehuwd is met een man in Dubai waar ze ook woonde. Aldus was verzoekster niet in Mogadishu op 20 november 2014. Ze heeft het land enkel in augustus/september 2013 bezocht.

2.9. Hoe dan ook het asielrelaas zelf kan evenmin overtuigen. Immers verzoekster had moeten weten dat Al Shabaab sedert 2011 niet langer de controle over Mogadishu had en uit de stad was verdreven. Verzoeksters bewering dat leden van Al Shabaab in de stad in 2014 nog vrouwen bespioneren, aanvielen en gevangenhouden wordt niet aangetoond. Hoe dan ook verzoeksters vertelt een verhaal zonder dit te enten op het dagelijkse leven. Immers een vrouw uit een sociale omgeving of een NGO heeft een netwerk dat er alle belang bij heeft om aan dergelijke Al Shabaab acties publiek te maken, te meer dit in het verlengde ligt van het doel van de Somalische overheid om Al Shabaab uit te schakelen. Ook kan geen geloof gehecht worden aan de bewering dat zij vervolgd zou worden door Al Shabaab omdat ze een nicht is van de vriendin van een vrouw D. die opkwam voor vrouwen in Mogadishu en werkzaam was bij een NGO. Immers verzoekster was niet betrokken bij deze NGO wat Al Shabaab indien ze inderdaad spioneerden zoals verzoekster stelt, gemakkelijk konden weten. In zoverre mevrouw D. inderdaad werd doodgeschoten, verzoekster vader werd doodgestoken en deze NGO werd gevisieerd, kan slechts blijken dat verzoekster dit niet aantoon terwijl incidenten met Al Shabaab nauwgezet worden gerapporteerd. Verzoekster blijft dus op vlak van haar eigenlijk asielrelaas opnieuw bij loutere beweringen. Het medisch attest van Madina Hospital over de dood van X (stuk 5) en het attest van politie over de dood van X (stuk 6) kunnen bezwaarlijk de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas herstellen. Zoals de bestreden beslissing terecht stelt blijkt er een bijzonder lucratieve handel in Somalische documenten. De bewijswaarde van deze stukken is dus gering. Neergelegde documenten moeten aldus minstens ondersteund worden met geloofwaardige, overtuigende verklaringen, *quod non in casu*. De overige documenten attesten (van Centres Hospitaliers Jolimont asbl dd. 07 augustus 2015, dd. 20 augustus 2015, dd. 25 september 2015, 20 november 2015, dd. 04 december 2015; van Laboratoires des Centres Hospitaliers Jolimont asbl dd. 10 augustus 2015 en dd. 21 augustus 2015; de verklaring dd. 24 september 2015 en de cd rom), doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers de medische problematiek komt geheel vreemd voor aan verzoeksters asielrelaas nu het een voorbij heupprothese/operatie betreft.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.12. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.13. Verzoekster is afkomstig uit Dubai waar ze gehuwd is en minstens sedert 2007 woont (zie fotokopie paspoort en identiteitskaart uit Dubai). Verzoekster voert geen elementen aan waaruit zou blijken dat ze in dat land een vrees heeft in de zin van artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. Verzoekster voert tevens evenmin elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Dubai -haar land van herkomst- een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan uit verzoeksters verklaringen vastgesteld worden dat ze vrijwillig van 2 augustus tot 22 september 2013 naar Somalië op bezoek ging en toen in Mogadishu geen problemen had. Verzoeksters asielrelaas is enkel verbonden aan de specifieke problemen van de vriendin van een nicht die bij een NGO werkt die geheel verzonnen voorkomen.

2.15. De overige stukken en argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.16. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK